

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.10.2005
KOM(2005) 509 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**om forenkling og bedre regulering inden
for den fælles landbrugspolitik**

A. INDLEDNING

I denne meddelelse skitseres Kommissionens planer for forenkling af den fælles landbrugspolitik, samtidig med at der tages højde for den økonomiske, miljømæssige og politiske virkelighed. Hvis man begrænser bureaukratiet inden for landbruget ved at gøre reglerne mere gennemsigtige, lettere at forstå og mindre tunge at arbejde med, kan man nedbringe virksomhedernes omkostninger og sikre, at EU's borgere får noget for pengene.

Med indførelsen af den fælles landbrugspolitik blev der skabt et omfattende politisk og juridisk regelværk for landbruget i EU. Den fælles landbrugspolitik er fuldt integreret og erstatter en stor del af den nationale lovgivning. Den har mere end nået målene opstillet i EF-traktaten, samtidig med at den har afbødet de sociale virkninger som følge af omstruktureringen i landbruget. Som en logisk konsekvens kan administratorerne ikke undgå at måtte håndtere et omfattende sæt regler og foranstaltninger, som kan være med til at øge risikoen for, at målene i den fælles landbrugspolitik ikke kan nås, gøre det vanskeligere at sikre, at EU-midlerne forvaltes forsvarligt, og medføre, at foranstaltningerne i den fælles landbrugspolitik bliver vanskeligere at acceptere.

Kommissionens arbejde med at forenkle den fælles landbrugspolitik har stået på i over 10 år og går nu ind i en ny fase. På grundlag af indsatsplanen for "Ajourføring og forenkling af fællesskabsretten"¹ og efter meddelelsen "Vækst og beskæftigelse – en fælles opgave: Et nyt afsæt for Lissabon-strategien"² vedtog Kommissionen i marts 2005 en meddelelse om "Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union"³, hvori det blev understreget, at en bedre regulering kan bidrage til at nå Lissabon-målene.

På Rådsmødet (landbrugsministrene) i december 2004 meddelte kommissæren for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, at hun agtede at fremsætte denne meddelelse. Den skal ses som en del af den fælles landbrugspolitikens bidrag til gennemførelse af EU's Lissabon-strategi og Kommissionens overordnede princip om god forvaltningsskik.

B. FORMÅLET MED FORENKLING

Formålet med forenkling er at spotte og fjerne unødvendige byrder. Der kan skelnes mellem to former for forenkling:

- **Teknisk forenkling** (dvs. inden for en konstant politikramme) består i revision af retsfor skrifter, administrative procedurer og forvaltningsmekanismer for at strømline dem og opnå større omkostningseffektivitet og for at nå de opstillede politikmål på en mere effektiv måde, uden at den grundlæggende politik ændres.
- **'Politikforenkling'**, hvor kompleksiteten formindskes ved at forbedre instrumenterne i forbindelse med landbrugsstøtte og udvikling og landdistrikter. Det kan beskrives som 'politikudvikling med forenkling til følge'. Her spiller konsekvensanalyse en særlig rolle.

For at undgå debat om selve politikken i forbindelse med forenkling må der skelnes klart mellem politik og forenkling af denne. Forenkling må ikke udvikle sig til et nyt forum, hvor allerede trufne politikbeslutninger tages op på ny.

---

¹ KOM(2003) 71.

² KOM(2005) 24.

³ KOM(2005) 97.

I meddelelsen fokuseres der først og fremmest på mulighederne for teknisk forenkling, selv om visse foranstaltninger såsom rationalisering eller harmonisering af markedsforvaltningsinstrumenter kan udvikle sig til politiske spørgsmål.

C. BEGRÆNSNINGER

Forenkling af den fælles landbrugspolitik er et ambitiøst projekt, der kræver stor politisk beslutsomhed og en god portion realisme. Landbrugspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter er i sagens natur komplekse mekanismer, idet de afspejler såvel interne som eksterne politikmål som opstillet i EF-traktaten.

Forenkling skal være forenelig med generelle politikmål såsom miljø, fødevarer sikkerhed, samhørighed og beskyttelse af EU's finansielle interesser.

Det kræver forsvarlig politikforvaltning. Den fælles landbrugspolitik er unik, fordi den i så høj grad reguleres og finansieres af EU. Uden en fælles strategi for det indre marked, støtten i landbruget og samhandelen med tredjelande ville det være umuligt at sikre ensartede spilleregler på det indre marked og yderligere liberalisering af verdenshandelen. Gennem EU-rammebestemmelser sikres det, at programmer for udvikling af landdistrikter gennemføres efter ensartede regler, og uden at der opstår urimelige konkurrencefordele. Basisnormer for miljø, dyrevelfærd, økologisk landbrug og mærkning må hvile på et fælles grundlag, hvis de skal opfattes som værende rimelige. Dette kræver en stærk lovgivning og effektive finansierings- og kontrolmekanismer at beskytte den almene interesse og sikre ansvarlighed.

Der er stor forskel på landbrugsforhold og administrative traditioner rundt om i det udvidede EU, men politikkerne skal anvendes alle steder.

Politisk konsensus om vidtspændende og komplekse politikker kræver en vis balance mellem administrativ enkelthed og den fleksibilitet, der er nødvendig for at imødekomme lokale behov, så der kan tages hensyn til princippet om proportionalitet og subsidiaritet, og ansvarlighed over for andre EU-institutioner.

Kontrolopgaverne nævnes ofte som et ideelt område for forenkling. Der er imidlertid i de sidste 15 år blevet indført moderne, effektive og dækkende kontrolordninger. Med det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) er den administrative byrde for landbrugerne blevet holdt nede på et rimeligt niveau, samtidig med at der er skabt stor finansiell sikkerhed, og skatteydernes penge er beskyttet.

Selv om forenkling ikke kan bruges som et argument for at svække sådanne ordninger, er Kommissionen rede til i relevante tilfælde at overveje mere strømlinede procedurer, forudsat at de ikke giver lavere finansiell sikkerhed.

D. STATUS

Forenkling af den fælles landbrugspolitik er ikke noget nyt, for Kommissionen har gennemført diverse forenklinger siden midten af 1990'erne.

En række reformer af den fælles landbrugspolitik har banet vej for forenklinger. Ved den seneste forenkling er en lang række former for direkte indkomststøtte blevet samlet i én samlet afkoblet enkeltbetalingsordning.

Kommissionen har i rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet vist sin vilje til at forenkle den fælles landbrugspolitik og understreget i disse rapporter, at den er fast besluttet på at tilstræbe yderligere forenkling⁴.

Kommissionen har arbejdet tæt sammen med de nationale myndigheder for at spotte steder, hvor der er mulighed for forenkling. Efter en systematisk analyse i perioden 1997–2000 modtog Kommissionen ca. 200 forslag fra betalingsorganerne, hvoraf den kunne bruge ca. halvdelen som grundlag for nye foranstaltninger. De resterende forslag gik Kommissionen ikke videre med, fordi de enten ville have medført uforholdsmæssigt store udgifter eller have undermineret forsvarlig finansiel forvaltning, eller fordi den ikke anså dem for at have noget væsentligt forenklingspotentiale.

Øvelsen blev gentaget i perioden 2001–2003. Medlemsstaternes forslag blev analyseret af en forenklingsgruppe nedsat af Kommissionen, der bestod af repræsentanter for de nationale administrationer. Øvelsen kom til at indgå i drøftelserne om 2003-reformen og gav ikke anledning til offentliggørelse af en særskilt rapport.

I Horisontale foranstaltninger

a) Oprydning i landbrugsreglerne

Det ligger Kommissionen meget på sinde, at offentligheden skal have adgang til EU-retten, og at den gøres klarere og mere gennemsigtig. Kommissionen har bestræbt sig for at reducere antallet af landbrugsretsakter og forbedre deres præsenteringsform, navnlig hvad angår retsakter, der er blevet ændret flere gange.

Den har i mange år screenet fællesskabsretten for forældet landbrugslovgivning, og dette arbejde fremmes yderligere gennem det toårige program for "ajourføring og forenkling af fællesskabsretten"⁵. Som led i de løbende forenklingstræbselsbejdsninger blev der i 2003 og 2004 fjernet ca. 520 landbrugsretsakter fra listen over gældende retsakter ved formel ophævelse og forældelsesanerkendelse.

Forbedrede it-værktøjer har gjort adgangen til landbrugslovgivningen lettere. Al EU-lovgivning er nu frit tilgængelig via EUR-Lex-webstedet⁶. Konsolidering og kodificering af retsakter gør EU-retten lettere tilgængelig, foruden at den øger retssikkerheden⁷. De fleste online-retsakter er konsoliderede retsakter, mens et begrænset antal er blevet formelt vedtaget i kodificeret form.

b) Statsstøtteregler

I 1999 blev reglerne for statsstøtte til landbruget forenklet og gjorde mere gennemsigtige.

Der blev skabt ét fælles retsgrundlag for anvendelse af regler for statsstøtte til udvikling af landdistrikter⁸. De fleste statsstøtteregler blev indarbejdet i "EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren"⁹, og derved kunne en række tekster ophæves¹⁰. For første gang

---

⁴ KOM(1999) 156, KOM(2001) 48.

⁵ KOM(2003) 71.

⁶ http://europa.eu.int/eur-lex/lex/da/repert/index_03.htm.

⁷ Ved *konsolidering* forstås ajourførte, men ikke juridisk bindende tekster. Ved *kodificering* forstås nye juridisk bindende tekster.

⁸ Artikel 51 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

⁹ EFT C 232 af 12.8.2000, s. 19.

¹⁰ Jf. punkt 22 i retningslinjerne.

blev alle regler for statsstøtte i landbruget offentliggjort i EF-Tidende. Gennemsigtigheden er blevet endnu større, ved at dokumenter er gjort tilgængelige på internettet¹¹.

Reglerne for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter blev strømlinet i 2001¹², og derved kunne to tekster ophæves¹³.

Reglerne for redning og omstrukturering blev forenklet og forbedret i 2004¹⁴.

Kravet om forhåndstilladelse fra Kommissionen, inden der ydes statsstøtte, blev lempet ved en vidtrækkende undtagelsesforordning¹⁵. Siden 2004 har ca. 30 % af al ny statsstøtte kunnet ydes senest 10 dage efter underretning af Kommissionen, hvor der tidligere gik helt op til seks måneder.

Siden 2004 har de årlige rapporter haft et nyt format, som har forenklet rapporteringskravene¹⁶.

Den 1. januar 2005 trådte en forordning om *de minimis*-støtte¹⁷ i kraft, som gav medlemsstaterne større mulighed for hurtig ydelse af støtte fx i krisesituationer.

c) Rapportering

En intern undersøgelse af berettigelsen af medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser resulterede i, at der blev opstillet uformelle retningslinjer, og at antallet og hyppigheden af rapporter blev reduceret, at anvendelsen af it-værktøjer, herunder web-teknologi, der automatisk kontrollerer dataintegritet, blev forbedret, at formularer blev standardiseret, og at retsakter i et vist omfang blev omstruktureret. Dette har udviklet sig til en løbende proces uden sammenhæng med oprindelige undersøgelser.

Visse retsakter om uregelmæssigheder i forbindelse med finansiering af den fælles landbrugspolitik og strukturfondene¹⁸ er allerede under revision eller vil blive revideret for at lette medlemsstaternes administrative byrde.

II Politikrelaterede foranstaltninger

Kommissionen har skønnet, at det er bedre at lade forenkling indgå i udviklingen af den fælles landbrugspolitik end at opstille et særskilt program for forenkling af politikken. Fra 2005 vil forenkling fremgå mere tydeligt af den almindelige dagsorden, idet forenklingsaspekterne og målgruppen for alle foreslåede foranstaltninger vil blive identificeret ved hjælp af en forbedret planlægningsmetode.

a) 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik

2003-reformen ændrede den fælles landbrugspolitik radikalt, navnlig indkomststøttepolitikken. Med denne reform blev der indført en enkeltbetalingsordning, hvor direkte indkomststøtte til

---

¹¹ http://europa.eu.int/agriculture/state_aid.

¹² EFT C 252 af 12.9.2001, s. 5.

¹³ Jf. punkt. 75 i retningslinjerne for reklame.

¹⁴ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

¹⁵ Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 (EUT L 1 af 3.1.2004, s. 1).

¹⁶ Bilag III B til Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).

¹⁷ Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 (EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4).

¹⁸ Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11), Rådets forordning (EF) nr. 1469/95 (EFT L 145 af 29.6.1995, s. 1), Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/94 (EFT L 178 af 12.7.1994, s. 43).

landbrugere i vid udstrækning afkobles fra produktion, og obligatoriske krydsoverensstemmelsesforpligtelser. Desuden blev der indført et omfattende sæt fælles regler for direkte støtte i de fleste sektorer.

Reformen er et stort skridt i retning af bedre EU-lovgivningskvalitet – 9 rådsforordninger og en lang række andre bestemmelser blev ophævet. Grundforordningerne om de fælles markedsordninger for korn, ris og tørret foder og mælkekvoteforordningen blev omarbejdet. Procedurene er blevet forenklet gennem oprettelse af én fælles forvaltningskomité for alle direkte betalinger.

Oprindeligt foreslog Kommissionen én fælles afkoblingsmodel, to typer betalingsrettigheder afkoblet fra produktion, ingen tilbagekobling og ingen overgangsperioder eller undtagelser. Under lovgivningsprocessen anmodede medlemsstaterne om, at der blev indført en lang række alternative muligheder og særordninger, som Rådet accepterede. Medlemsstaterne kan nu vælge mellem to afkoblingsmodeller med en række undermodeller, anvende delvis afkobling eller udelukke visse støtteordninger fra afkobling, indføre en særskilt støtteordning og gøre brug af diverse undtagelser.

Ikke desto mindre giver reformen store muligheder for at forenkle den måde, som indkomststøtten i landbruget ydes, forvaltes og kontrolleres på. Ved fuldstændig afkobling skal landbrugerne kun indgive én støtteansøgning, og kontrollen foregår efter en helhedsstrategi for den enkelte bedrift.

Om landbrugerne så også kommer til at nyde godt af de eksisterende forenklingsmuligheder, afhænger af medlemsstaternes valg. Der er allerede sikre tegn på, at afkoblingsordningen bliver meget lettere at forvalte, når først de fornødne it-systemer bliver fuldt operationelle.

Mange medlemsstater har valgt at udnytte alle muligheder, som fleksibiliteten i denne ordning giver. Den uensartede gennemførelse af reformen har været med til at komplicere tingene og bebyrde landbrugerne og administrationerne yderligere.

b) Generel arealbetalingsordning (SAPS)¹⁹ for de nye medlemsstater

På Kommissionens initiativ blev det under udvidelsesforhandlingerne aftalt, at de nye medlemsstater kan yde forenklet direkte indkomststøtte i højst fem år efter tiltrædelsen. SAPS giver mulighed for at yde en fast sats pr. ha landbrugsareal, der beregnes ved at dividere den samlede disponible indkomststøtte med det samlede antal ha, der anvendes til landbrugsproduktion. Under IFKS kræves der kun arealrelateret kontrol, og den komplekse kontrol af dyrepræmier falder bort. Dette system har reduceret udgifterne til det forberedende arbejde forud for og under tiltrædelsen. Det giver de berørte otte nye medlemsstater mulighed for at få en blød overgang til enkeltbetalingsordningen.

c) Udvikling af landdistrikterne

Den nye rådsforordning om støtte til udvikling af landdistrikterne for perioden 2007–2013 vil forenkle politikken indhold, anvendelsesområde og gennemførelse.

Den strategiske tilgang (EF's strategiske retningslinjer – nationale strategiplaner – programmer) giver mulighed for at opstille klare prioriteter og strømline programmeringen, samtidig med at politikken anvendelsesområde defineres gennem udarbejdelse af programmer omkring fire prioriterede opgaver. Hver af de fire prioriterede opgaver kan opbygges af en

---

¹⁹ Jf. artikel 143 b i forordning (EF) nr. 1782/2003.

række forudfastsatte foranstaltninger. For at sikre balance i programmet kommer der til at gælde minimumsfinansieringssatser for hver prioriteret opgave.

Forenklingen kommer til at bestå i, at man samler to finansieringskilder, fem programmeringsystemer og tre forvaltnings- og kontrolsystemer i ét fælles finansierings-, programmerings-, finansforvaltnings- og kontrolsystem. Der bliver kun én fond, nemlig Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), hvis finansforvaltnings- og kontrolbestemmelser tilpasses flerårig programmering. Den praktiske og finansielle forvaltning af programmer vil blive forenklet ved, at der fastsættes medfinansieringssatser for hver prioriteret opgave, så medlemsstaterne frit kan flytte midler mellem foranstaltninger inden for samme prioriterede opgave. Antallet af kriterier, som individuelle foranstaltninger skal opfylde for at være støtteberettiget, er blevet reduceret.

Organisationsstrukturen er enkel: for hvert program er der én forvaltningsmyndighed (praktisk gennemførelse) og ét betalingsorgan (finansiell gennemførelse) med klart definerede funktioner og klart defineret ansvar.

Ved hjælp af et simpelt rapporteringssystem baseret på fælles rammebestemmelser for overvågning og evaluering kan det måles, hvordan gennemførelsen af strategier og programmer skrider frem.

d) Finansiering af den fælles landbrugspolitik

Med vedtagelsen af en ny rådsforordning, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005²⁰, er finansieringen af begge søjler i den fælles landbrugspolitik blevet samlet i én retsakt. Ved forordningen oprettes der to fonde, EGFL (Den Europæiske Garantifond for Landbruget) og ELFUL (Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne), som i videst muligt omfang vil anvende samme regler fx hvad angår betalingsorganernes rolle og regnskabsafslutning. Den vil også gøre det lettere at behandle uregelmæssigheder. De nye regler vil forenkle den finansielle forvaltning af politikken for udvikling af landdistrikterne i den næste programmeringsperiode.

Formålet med Kommissionens gennemførelsesforordning, der er under udarbejdelse, er at samle mere end tolv særskilte forordninger, der indeholder alle bestemmelser vedrørende betalingsorganer, finansiell og budgetmæssig disciplin samt fremsendelse og arkivering af dokumenter. Forordningen kommer eventuelt også til at indeholde kontrolbestemmelser og bestemmelser for gensidig bistand mellem medlemsstaterne.

E. KONSEKVENSANALYSE

Kommissionen har lang erfaring med anvendelse af konsekvensanalyser i forbindelse med udformningen af den fælles landbrugspolitik og politikken for udvikling af landdistrikterne. I forbindelse med alle betydelige landbrugsforslag er i snart mange år blevet lavet en konsekvensanalyse. Baseret på denne tilgang erstattede Kommissionen i 2002 metoden med konsekvensanalyser for enkeltsektorer med en integreret og tværsektoriell metode²¹ med fem trin²²:

---

²⁰ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

²¹ KOM(2002) 276.

²² SEK(2005) 791.

- problemanalyse
- opstilling af mål
- fastlæggelse af modeller
- konsekvensanalyse
- sammenholdelse af fordele og ulemper.

Princippet om ”proportionelle analyser” spiller en central rolle i Kommissionens arbejde med konsekvensanalyser og betyder, at konsekvensanalysen er proportionel med foranstaltningens potentielle virkninger.

Disse processer er en optimal lejlighed til at høre aktører i tråd med Kommissionens minimumsstandarder for høring²³. Aktørerne er med deres bidrag i høj grad med til at sikre, at analysen har den fornødne kvalitet, og at ethvert endeligt forslag nu også er holdbart og relevant. Samrådsprocedurerne er på det seneste blevet mere diversificerede og omfatter bl.a. diverse *ad hoc*-fora og -høringer.

Det er i tråd med Kommissionens konsekvensanalysestrategi vigtigt at foretage brede konsekvensanalyser, hvori der indgår aspekter såsom miljø, økonomi, forbrugerbeskyttelse, konkurrence og socialpolitik. En sådan tværfaglig tilgang afspejler bedre virkelighedens mangfoldighed.

F. KOMMENDE TILTAG

I Teknisk forenkling

a) Oprydning i landbrugsreglerne

Bestræbelserne for at spotte og ophæve forældede råds- og kommissionsretsakter vil fortsætte.

Kommissionen vil undersøge nye metoder til forbedring af landbrugsreglernes struktur og udformning. Den vil undersøge mulighederne for at foretage en ”retlig revision” med henblik på at fjerne overflødige bestemmelser, erstatte en lang række sektorregler med horisontale regler og undersøge, om der eventuelt kan indføres udløbsklausuler.

Det vil give nye muligheder for at forenkle forvaltningsmekanismerne i forbindelse med visse specifikke import- og eksportprocedurer, privat oplagring, offentlig oplagring, licitation, finansielle instrumenter og procedurer, rapporteringskrav osv. Arbejdet med de traditionelle fælles markedsordninger er allerede indledt i et vist omfang. Den foreslåede generelle fælles markedsordning (jf. nedenstående punkt b) vil sætte yderligere skub i dette arbejde i forbindelse med en generel revurdering af markedsmekanismerne.

b) Én generel fælles markedsordning

Med 2003-reformen forenkledes rammebestemmelserne for den fælles landbrugspolitik, ved at der blev fastsat horisontale rammebestemmelser for alle direkte betalinger, og ved at en lang række støtteordninger blev samlet i en enkeltbetalingsordning.

---

²³ KOM(2002) 704.

Det påtænkes at udvide den horisontale strategi til også at omfatte de 21 fælles markedsordninger, der reguleres af hver deres rådsgrundforordning, ofte ledsaget af supplerende rådsbestemmelser.

De fleste grundforordninger har samme struktur og en lang række bestemmelser til fælles. Ofte indeholder de forskellige løsninger på de samme eller lignende problemer. Det bør undersøges, i hvilket omfang de fælles markedsordninger kan samordnes og sektorstrategier erstattes med horisontale strategier.

På den måde kan man etablere ét fælles sæt samordnede regler for klassiske områder af markedspolitikken såsom intervention, privat oplagring, toldkontingenter, eksportrestitutioner, beskyttelsesforanstaltninger, salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter, statsstøtte, meddelelser og datarapportering.

De eksisterende instrumenter og mekanismer vil ikke blive ændret væsentligt, undtagen i de tilfælde, hvor det er berettiget på grund af fordelene ved samordning, og hvor det ikke påvirker deres effektivitet i væsentlig grad.

At stille spørgsmålstegn ved berettigelsen af bestemmelser, der i visse tilfælde har eksisteret i flere årtier, er et naturligt led i Kommissionens bestræbelser for skabe en bedre lovgivning.

Resultatet skulle blive en enklere og mere strømlinet lovgivningsstruktur i den fælles landbrugspolitikks første søjle:

Der vil blive anvendt en trinvis strategi:

- I første omgang vil Kommissionen udarbejde et forslag, som medtager de bestemmelser, der går igen i de fleste grundforordninger, og de bestemmelser i de fælles markedsordninger, der ikke vil blive taget op til revision inden for en overskuelig fremtid.
- Senere vil den generelle fælles markedsordning kunne suppleres med forordninger, der ikke indgår i første trin af øvelsen (fx frugt og grøntsager samt vin).

Dette ville være i tråd med den strategi, der blev anvendt for Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om direkte betalinger.

Kommissionen vil undersøge mulighederne for at udarbejde et første forslag til én generel fælles markedsordning i 2006.

c) Administrationsomkostninger

Kommissionen er parat til i forbindelse med det nuværende initiativ at undersøge, om det er muligt at opstille en "EU-model til beregning af administrative nettoomkostninger", og at drøfte, hvordan man kan bistå nationaladministrationerne med at opgøre og reducere de administrationsomkostninger, som den fælles landbrugspolitikks mekanismer påfører landbrugerne.

d) Statsstøtte

Hvis forordning (EF) nr. 1/2004 om undtagelser udbygges, vil udbetalingen af statsstøtte til landbrugerne komme til at gå hurtigere.

Statsstøttereglerne vil blive forenklet, hvis de syv nugældende tekster reduceres til tre: undtagelsesforordningen, et sæt retningslinjer og *de minimis*-forordningen.

Den 30. maj 2005 blev medlemsstaterne anmodet om at indsende forslag til forenkling af statsstøtten.

e) **Udveksling af bedste praksis**

Det vil blive undersøgt, om der kan opbygges et net af landbrugseksperter i EU med henblik på udveksling af bedste praksis for så vidt angår gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik's bestemmelser. De eksisterende strukturer såsom betalingsorganernes halvårlige konference, Panta Rhei-Gruppen, de rådgivende komitéer og forvaltningskomitéerne bør udnyttes.

II *Politikrelaterede foranstaltninger*

a) **Reform af den fælles markedsordning for sukker**

Kommissionens forslag til reform af sukkersektoren²⁴ indeholder en lang række forenklinger:

- der indføres en enkeltkvoteordning
- variable kvoteafhængige produktionsafgifter erstattes med faste afgifter, der ikke kræver af komplicerede beregninger på basis af overforbrug
- intervention erstattes med privat oplagring
- reglerne for handel med tredjelands forenkles, ved at eksporten af sukker ud over kvote afskaffes, og importforvaltningen forenkles
- direkte indkomststøtte i sukkersektoren indarbejdes i enkeltbetalingsordningen.

b) **Enkeltbetalingsordningen**

Som fastsat i revisionsklausulerne i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 vil det blive undersøgt, om de nye bestemmelser, som reformen af den fælles landbrugspolitik har resulteret i, og gennemførelsen af disse bestemmelser kan forenkles.

c) **Andre sektorer**

Forenklingsaspektet vil komme til at spille en vigtig rolle i de planlagte revisioner af politikken på diverse områder, herunder den fælles markedsordning for vin, økologisk landbrug og kvalitetspolitik. Bestræbelserne for at forenkle sektoren for friske og forarbejdede frugter og grøntsager som led i den igangværende reform vil der også komme til at omfatte en undersøgelse af tekniske standarder set i forhold til gældende internationale standarder.

Forordningerne²⁵ om handelsnormer for æg bør erstattes med forenklede og strømlinede forskrifter, og de tekniske elementer bør overføres til Kommissionens gennemførelsesforordninger.

d) **Konsekvensanalyse og evaluering**

Som fastsat i de nye retningslinjer²⁶ spiller princippet om ”proportionelle analyser” en central rolle i Kommissionens strategi for konsekvensanalyse. Dette princip har særdeles stor betydning i landbruget, hvor der foreslås en lang række mindre omfattende foranstaltninger.

---

²⁴ KOM(2005) 263.

²⁵ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1907/90 og Kommissionens forordning (EF) nr. 2295/2003.

Den veletablerede praksis for evaluering af foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik vil også blive forenklet, navnlig den forudgående vurdering af alle forslag.

III Processer

Forenklingen af den fælles landbrugspolitik må indgå i en proces for bevidstgørelse, dialog og planlægning.

a) Samråd med aktører, screening og handlingsplan

Der vil i den handlingsplan for udvikling af den fælles landbrugspolitik, som Kommissionens tjenestegrene skal opstille i 2006, blive taget hensyn til relevante og velbegrundede forenklingsforslag, som medlemsstater og aktører måtte fremsætte under den igangværende høringsproces.

Selv om høringen af aktører fortrinsvis foregår som led i konsekvensanalysen, vil Kommissionen gerne endnu en gang understrege, at den er parat til at overveje ethvert relevant forenklingsforslag fra aktørerne i landbruget.

Ud over at undersøge de sektorer, som medlemsstaterne og aktørerne udpeger, vil man også se på mulighederne for forenkling andre steder. Den for nyligt ændrede struktur i Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og den planlagte statusopgørelse over forvaltningsmekanismer vil lette dette arbejde.

Der vil i handlingsplanen også blive taget hensyn til resultatet af debatten om denne meddelelse. Det vil fremgå af handlingsplanen, som vil blive drøftet i Kommissionens Ekspertgruppe for Forenkling af den Fælles Landbrugspolitik, hvilke konkrete foranstaltninger der påtænkes truffet.

b) Konference

Der er planlagt en forenklingkonference i 2006, hvor der sættes fokus på de synspunkter og behov, som aktørerne, navnlig medlemsstaterne og repræsentanterne for landbrugsorganisationerne, har. Konferencen skulle også gerne bibringe de berørte aktører, herunder medlemsstaterne, en stærkere ejerskabs- og ansvarsfølelse for forenkling. De nye medlemsstater bør opfordres til at bidrage med deres erfaringer med ind- og gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik siden tiltrædelsen.

c) Uddannelse/videreuddannelse

Intern uddannelse/videreuddannelse og bevidstgørelse spiller sammen med screeningsprocessen en vigtig rolle i det igangværende arbejde. Foranstaltningerne omfatter uddannelse af personale i affattelse af juridisk tekster og seminarer om forenklingens mål.

d) It-systemer

Anvendelsen af it-værktøjer har stor betydning, når der skal udvikles mekanismer, som sikrer pålidelig, rettidig og gennemsigtig dataindsamling og -rapportering til medlemsstaterne og Kommissionen (fx CIRCA til dokumentdistribution og AMIS Quota, som er et nyt system under udvikling til forvaltning af toldkontingenter). It-værktøjer er også med til at skabe

---

²⁶ SEK(2005) 791.

relevante elektroniske hjælpemidler til fremme af datakommunikation med de nationale myndigheder.

G. KONKLUSION

Denne meddelelse er det første skridt i en løbende proces, der skal sikre, at bedre regulering, navnlig forenkling, vedbliver at være et centralt element i landbrugspolitikken og lovgivningsprocessen.

Det er helt afgørende, at alle involverede EU-institutioner samarbejder aktivt. Alle aktører bør være bevidste om, at det er særdeles vigtigt at finde den rette balance mellem at forsvare specifikke interesser og undgå overdreven kompleksitet, navnlig når der skal indgås vanskelige politiske kompromisser.

Kommissionen vil fortsætte med at spille en aktiv rolle i denne proces, men den kan ikke nå forenklingens mål alene. Den opfordrer medlemsstaterne og de øvrige EU-institutioner til at tage et medansvar for at lette landbrugernes byrder og forhindre, at nye opstår.